

LUMITYTTÖ

Lyhennetty suomennos *Kati Weiss*

Mukautettu lukuteatteriesitys *Johanna Lähteellä*

ROOLIT (5kpl)

1: kertoja

2: kertoja

3: kertoja

4: kertoja/puunhakkaaja

5: kertoja/puunhakkaajan vaimo

- 1: Olipa kerran eräs puunhakkaaja ja tämän vaimo, jotka asuivat
4, 5: kahdestaan pienessä mökissä metsän keskellä.
3: He olivat rutiköyhiä ja lapsettomia.
4: Joka päivä mies lähti töihinsä,
5: ja vaimo jäi hieman surullisena yksin kotiin.
2: Hän toivoi kovasti omaa lasta.
1: Eräänä talvena satoi poikkeuksellisen paljon lunta.
1, 2: Päivästä toiseen
2: lumihitaleet peittivät taivaan kuin pienet kimaltelevat tähdet.
3: Pakkanen paukkui ja talvinen viima puhalsi hyytävän kylmästi.
1, 2, 4, 5: [ääniefekti]
3: Oli Lumikuningattaren vuosi, sanottiin.
1, 2, 4, 5: [ääniefekti]
3: Eräänä iltana lumipyry vihdoin lakkasi.
2: Silloin puunhakkaaja ja tämän vaimo päättivät lähteä ulos.
4: ”Tehdään lumiukko”,
1: ehdotti puunhakkaaja vaimolleen.
5: ”Tehdään mieluummin pieni lumityttö”,
1: vaimo vastasi.
2: Pariskunta ryhtyi työhön.
3: He muovasivat lumesta ensin pienen vartalon, kädet ja jalat.
1: Sitten he tekivät tytölle pään:
2: hiukset,
3: otsan,
5: nenän
4: ja suun.
5: ”Hän on niin kaunis“,
1: sanoi vaimo.
5: ”Aivan kuin oikea pikkutyttö.“
2: Juuri sillä hetkellä öisen metsän halki kulki Lumikuningatar.
3: Kerrottiin, että talven pahimmat paukkupakkaset olivat juuri
Lumikuningattaren tekemisiä,
1, 3: mutta tuo jäinen kaunotar oli hyisestä olemuksestaan huolimatta
hyväsydäminen haltija.
2: Kun hän näki, miten hellästi puunhakkaaja ja tämän vaimo katselivat pientä
lumityttöään,
1: tämän kävi pariskuntaa sääliksi.

LUMITYTTÖ

Lyhennetty suomennos *Kati Weiss*

Mukautettu lukuteatteriesitys *Johanna Lähteellä*

3: Silloin hän puhalsi tytön suuntaan

2, 3: huuruisen henkäyksensä.

1: [ääniefekti]

3: Puunhakkaaja ja tämän vaimo tunsivat kylmän tuulen puhaltavan metsän läpi.

1, 2, 4, 5: [ääniefekti]

3: Ja silloin

3, 4, 5: - voi kauhistus! -

3: lumitytön silmät avautuivat.

2: Sen pienestä suusta tupsahti ulos pakkashuurua.

3: [ääniefekti]

4, 5: Puunhakkaaja ja tämän vaimo pelästyivät niin, etteivät saaneet sanaa suustaan.

3: Mutta silloin pieni tyttö hymyili niin valloittavasti, että vaimo tunsisi sisimpänsä sulavan.

5: ”Oletko sinä minun pieni tyttöni?”

2: hän kysyi.

1: Tyttö nyökkäsi.

4: Puunhakkaajakin hymyili tytölle sydän täynnä iloa.

4, 5: Heistä oli tullut oikea perhe.

3: Pariskunta vei Lumitytön kotiinsa ja

3, 4, 5: kohteli tätä hellästi kuin omaa lastaan.

1: Tyttö oli todellakin aivan

1, 2: lumoavan kaunis:

1: hänen ihonsa oli valkea kuin lumi

2: ja silmänsä kirkkaat kuin

2, 3: pakkasyön tähdet.

4: Tytöstä tuli vanhempiansa silmäterä.

5: Koko talven he elelivät mökissään onnellisena suloinen Lumityttö seuranaan.

1: Sitten eräänä päivänä räystäältä alkoi tippua sulava lumi.

2, 4: [ääniefekti]

3: Kevät oli tulossa.

2: Puunhakkaaja ja vaimo ihastelivat muuttolintujen paluuta taivaalla ja katselivat ensimmäisten silmujen puhkeamista metsän puissa.

4, 5: ”Luonto herää jälleen!”

1: he iloitsivat.

3: Mutta mitä pidemmälle kevätaurinko sulatti lumihankia,

2: sitä surumielisemmältä pariskunnan tyttö vaikutti.

5: Toisin kuin talvella, Lumityttö ei enää näyttänyt nauravan lainkaan.

LUMITYTTÖ

Lyhennetty suomennos *Kati Weiss*

Mukautettu lukuteatteriesitys *Johanna Lähteellä*

1: Hän oli aivan kalpea ja iloton.

4: ”Ehkä hän kaippaa muiden lasten seuraa“,

1: puunhakkaaja arveli.

2: Lopulta vaimo

2, 5: ei enää kestänyt katsella Lumitytön surullisia silmiä,

2: vaan vei tytön läheiseen kylään muiden lasten luo.

4: Juuri silloin vietettiin juhannusta,

1, 2, 4: keskikesän juhlaa,

4: ja kylän lapset olivat kokoontuneet roihuavan juhannuskokon ympärille juhlimaan.

1, 2, 3: [ääniefekti]

5: Lapset hyppelivät ja tanssivat palavan nuotion ympärillä,

2: ja he kutsuivat Lumitytön mukaan leikkiinsä.

3: Mutta kun Lumityttö astui mukaan piiriin,

1, 3: hänen kalpeat kasvonsa muuttuivat entistäkin kalpeammiksi.

5: Sitten hän sulii ja haihtui pois,

4: kadoten näkymättömiin.

2: Lumitytöstä ei jäänyt jäljelle kuin henkäys usvaa,

3: joka sekin pian haihtui taivaan sineen.

1: Silloin

1, 4, 5: kaikki ymmärsivät, että tyttö ei ollut ollut tavallinen lapsi vaan Lumikuningattaren tytär.

3: Kukaan ei nähnyt Lumityttöä sen koommin.

2: Mutta sanotaan, että yhä vielä tänäkin päivänä metsässä kulkee talviöisin eräs lumoavan kaunis neito,

3: joka puhaltaa henkäyksellään metsän puut ja pellot jäisen huurteen peittoon.

4: Ja kuuleman mukaan talven kauneimmat jääkiteet,

1, 2, 3: kuurankukat,

4, 5: ilmestyivät vuodesta toiseen puunhakkaajan ja tämän vaimon mökin ikkunaan.

1-5: Sen pituinen se.